

אש קהרש

הכל עניין של גישה!

וגם: איך אעלה מהבור והנער שבתוכי איננו איתי?!

בהמשך הפרשה יוסף מלמד אותנו טיפ נוסף וחשוב לא פחות עד היציאה מהבור. לא פעם כשאנחנו נמצאים באותו הבור המדובר אנו מנסים לעלות ממנו בהיסטריה ובבהלה! כל אחד מכיר את זה מהמיצר שלו, את הריצה, הלחץ, והפעולות הנמרצות ליציאה מהירה.

יוסף אומר לאחיו "אל תרגזו בדרך" וברש"י "אל תפסיעו פסיעה גסה והכנסו בחמה לעיר". אומר הרבי מקוצק ז"ע ווארט נורא. האחים רצו לצאת למסלול מהיר, ביום ובלילה ללא הפסקה, רק כדי לבשר לאביהם כמה שיותר מהר שעוד יוסף חי. אך יוסף הצדיק אמר להם שכל דבר מחושב משמים בדקדוק לפי רגע, ולכן אין להם להפסיע פסיעה גסה ולמהר כי באותה שעה הרשומה בדיוק בשמים, היא השעה בה יגיעו ליעקב, ואם ימהרו, יתעכבו על ידי סיבה אחרת. רצון ה' מוכרח שיתקיים, ואם ידחקו את השעה, יכול להיות להם מניעות ורוגז מיותרים שיעכבו את הליכתם.

ובחזרה לבור שלנו, עצור עם הלחץ! לא יעזור לך כלום! אדרבה, כל פעולה יותר מהנדרש עלולה להביא לרוגז מיותר.

אין לך לאן לרוץ ולהחיש את יציאתך מן הבור, פשוט תלמד מיוסף כיצד לחיות בתוכו כי ברגע שנגזר עליך לצאת או תצא. אפילו לא רגע לפני!

בהמשך דברי יהודה הוא אומר "איך אעלה אל אבי והנער איננו איתי". ישנו ווארט מפורסם שאיך אעלה ואתקרב לאבי שבשמיים, והנער, הנערות וההתחדשות איננה איתי.

ולדרכנו נאמר, איך אעלה מהבור שלי, מהמצוק שלי, והנער איננו איתי?! רק עם התחדשות תמידית נוכל לצאת מן הבור אל האור ומן המיצר למרחב!

גוט שאבע'ס

א פרייליכ'ן שאבע'ס

אבא. הכל לטובה. ועל אבא לא שואלים שאלות! זהו המתכון המנצח לסוף הפסוק - "ויהי איש מצליח".

בפרשתן אומרים ליעקב אבינו "כה אמר בנך יוסף שמני אלוקים לאדון על כל מצרים". אומר הרבי מקוצק ז"ע שיוסף הצדיק אומר לאביו אני עשיתי את השי"ת לאדון לכל מצרים! על ידי הכירו כל מצרים שיש אדון לעולם!

אתם שומעים את עומק הווארט? זהו יוסף הצדיק! הוא לקח את הקושי הגדול של הירידה למצרים והפך אותו למנוף להגדיל את האמונה בתוך החושך הגדול שלו!

כלפי מה הדברים אמורים? כל אחד מאיתנו נזרק לבור המאטפורי שלו, נלקח בשבי ויורד למיצר שלו.

גישה אחת היא לסחוב... להתמרמר ולחכות בקוצר רוח שרק יעבור, וכמו שאנו יודעים אחרי שהכל ייגמר נוכל לראות איך הכל היה לטובתנו,

אך גישה אחרת היא שכבר כשנמצאים עמוק בבור להתחזק באמונת איתן ולהכיר בכך שבסוף נכיר ונדע שהכל לטובתנו וכבר עכשיו להיות בשמחה! זוהי הדרך אותה מורה לנו יוסף הצדיק. זה הכלי שהוא מנחיל לנו להתמודדות עם כל משעולי חיינו!

את העניין הזה אנו רואים בפסוק הראשון בפרשה, בתחילה נראה שיהודה מדבר עם יוסף דברים קשים וכמו שרש"י מביא, אך אם נתבונן בכל הפסוקים התארים את דברי יהודה נמצא שהוא דיבר אל ליבו בלשון רכה - 'דבר נא', ובתחנונים ממש.

וכך כשה' יתברך ניגש לדבר איתנו, לפעמים נראה לנו שהוא מדבר איתנו קשות, שלא הכל מובן, אך אם נתבונן בכל התמונה נמצא שהכל לטובתנו!

בקיצע'ר, כשמה של הפרשה, הכל עניין של גישה!

הפעם, ברצוני קודם כל לעצור ולהתבונן בסיפורו של יוסף הצדיק המתפרס לגד עינינו בפרשיות אלו. אותו סיפור שאנו מכירים מהגן של חדווה ועד עתה... אך ממבט עמוק ופשוט יותר, ממנו נלמד אורחות יושר לחיים מלאי שמחה וחדורי אמונה בכל עת ובכל מצב.

הוא היה נער בן 17 שנים בלבד. יפה תואר ונעים הליכות שביקש רק לעשות טוב ולהרבות טוב ואהבה בעולם, עד כדי כך שאביו ביקש ממנו לדרוש בשלום אחיו שלא בדיוק היו איתו בטוב.. והוא לא שאל שאלות אלא רץ בששון לעשות רצון אביו בתמימות ובלי לשאול שאלות. ואז זה קרה. הוא הושלך לבור, ומשם נלקח בשבי, ומשם נמכר לעבד, ומשם עבר רדיפות עד שמצא את עצמו במשך שנים ארוכות בכלא המצרי, אך הוא לא נתן לכל המצבים הקשים שעברו עליו לנצח אותו. הוא חי באמונת איתן בבורא עולם וידע בתוככי ליבו שהכל לטובתו גם אם כרגע זה ממש לא נראה לו, ולכן שמחתו המיכה בכל עת ומצב. ואז זה שוב קרה! רק לצד ההפוך! בן רגע הוא הפך למושל מצרים ותוך זמן קצר הוא זה שהציל את כל בני משפחתו כמו שהיה רצונו מתחילתו! אז התברר את מה שהוא ידע תמיד שהכל היה לטובתו!

כך נראה הסיפור שכולנו הכרנו אך מזווית קצת שונה, מזווית בה חידדנו איך יוסף הצדיק עבר את כל הקשיים עם חיוך בזכות האמונה שמה שהוא עובר כרגע ממש הוא הכי טוב בשבילו כי ה' יתברך איתו תמיד.

ה'דברי אמונה' ז"ע אומר שמי שרוצה ללכת בדרכו של יוסף ולהיות איש מצליח כמו שקראנו בפרשת מקץ, צריך לקיים את תחילת הפסוק - "ויהי ה' את יוסף" כל דבר שקרה לו ועבר עליו, שם שמים היה שגור על פיו! הכל מה' יתברך. תודה